

НЕПРИЄМНОСТІ через ДРОТИКИ

*Чи вистачить Деніелу сміливості,
щоб сказати правду?*

Кімберлі Олдройд
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у США.

Деніел підняв кришку зі старої дідусевої коробки з іграшками і зазирнув у неї. Його двоюрідні брати і сестри зібралися навколо, щоб подивитися. Їм подобалося гратися разом у дідусевому домі!

Всередині було багато старих іграшок, якими гралися мама і тітка Деніела, коли були маленькими.

“Що це таке?” — Ноа, двоюрідний брат Деніела, вказав на шість блискучих старовинних дротиків для газону. Вони мали гострі накінецьники і кольорові хвостики — червоні і жовті.

Деніел узяв один дротик. “Моя мама розповідала мені про це, — сказав він. — Надворі на газон кладеться обруч. Потім всі по черзі запускають дротики у повітря так, щоб вони приземлилися всередині обруча”.

“Круто!” — сказав Ноа. Він уже біг на подвір'я, щоб розкласти гру.

Недовзі Деніел зі своїми двоюрідними братами і сестрами запускали металеві дротики з усіх кінців

дідусевого двору. Деніелу подобалося, коли дротики з силою приземлялися, застрягаючи в траві.

“Я точно зможу кинути вище, ніж ти!” — сказала двоюрідна сестра Деніела Лілі.

Діти сміялися і кидали дротики все вище і вище.

Потім у Деніела з'явилася ідея. “Я впевнений, що зможу кинути свій аж через дорогу і попасти в кільце!” — сказав він. Він перебіг на інший бік дороги і з усієї сили кинув дротик.

Дротик злетів високо в повітря, але він не впав у траву. Замість цього з гучним *СТУКОМ* він впав на новеньку машину тітоньки Робилін.

“Тільки не це!” — вигукнув Ноа.

Деніел підняв дротик. На машині, де він приземлився, була величезна вм'ятина.

Діти злякано подивилися одне на одного. Потім, не сказавши ні слова, вони так і залишили дротики на газоні й побігли в дім.

Надвечір усі пішли до своїх машин, щоб їхати по домівках. Тітка Деніела помітила вм'ятину на своїй машині. “Що сталося?” — запитала вона.

Деніел відчув важкість у животі. Але нічого не сказав. Він просто заліз у машину і помахав на прощання двоюрідним братам і сестрам.

По дорозі додому Деніел тихо сидів на задньому сидінні. Він намагався читати книгу. Але не міг зосередитися. Йому було погано через те, що сталося. Він знав, що правильно бути чесним. Але сказати правду було так страшно! Батьки дуже розсердяться на нього. І тітонька також.

Потім Деніел подумав про свого улюбленого героя з Писань. Даниїла зі Старого Завіту було кинуте у лев'ячу яму за те, що він вибирав правду. Він був сміливим. Можливо, і Деніел міг би бути сміливим.

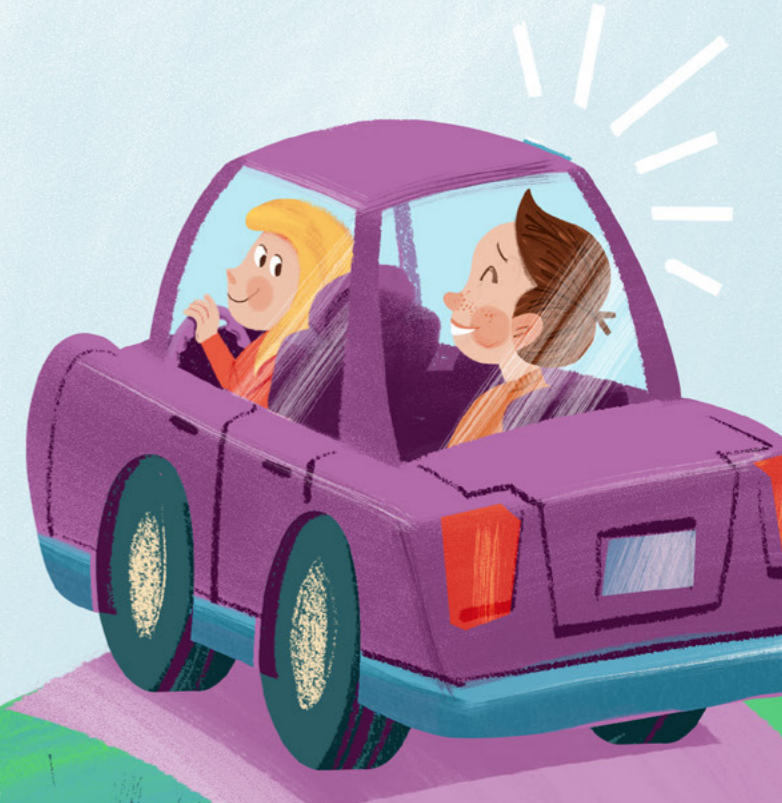
“Чуєш, мамо! — сказав Деніел. — Я кинув дротик, і він влучив у машину тітки Робилін, зробивши вм'ятину. То була моя провина”.

Мама подивилася на нього у дзеркало заднього виду. Вона не була такою розлюченою, як гадав Деніел. “Дякую, що сказав мені правду”, — сказала вона.

Деніел зробив глибокий вдих. “Можна я зателефоную тітці Робилін, коли ми приїдемо додому? — запитав він. — Я хочу вибачитися. І я буду багато працювати, щоб заробити гроші і сплатити за ремонт її машини”.

Мама усміхнулася. “Це чудова ідея!”

Важке відчуття в животі зникло, і Деніел заспокоївся. Він був достатньо сміливим, щоб сказати правду. Завдяки Ісусу Христу він міг покаятися і все виправити.

Що відчув Деніел, коли сказав правду і покався?